

“est symétrique (excepté lorsque le quotient auquel répond $\frac{p}{q}$ est le terme “moyen de la période, abstraction faite de son dernier terme $2a$),” men da *Legendre* alene har beviist Symmetrien af Kjædebrøkens Periode, med Udelukkelse af det sidste Led $2a$, savnedes der Beviis for Symmetrien af Perioden $P_0, P_1, P_2, \dots P_t$, som er den, det her kommer an paa, og som er symmetrisk i sin hele Udstrækning.

Den physiske Classe.

Professor *Jacobson*, Ridder og Dannebrogsmænd, har i Selskabet fremviist Prøver af smukt grønfarvet Glas fra Holmegaardsfabriken. Det skyldte vel sin grønne Farve til Chromforiltet; men man havde ikke faaet heldige Resultater, ved at anvende dette Ilte umiddelbart. Professoren havde derfor foreslaaet at bruge surt chromsurt Kali, som naturligviis adskilles under Glassets Dannelse. Dette gav en god og eensformigt udbredt grøn Farve.

Professor *Reinhardt* Ridder og Dannebrogsmænd foreviste en Slange-*Art*, som det Kongelige naturhistoriske Museum havde i Aaret 1834 erholdt tilligemed nogle andre sjeldne Slanger directe fra Java; tillige fremlagdes nogle Tegninger af den. Han ansaae denne Slangeart for at være hidindtil ubeskrevet, og oplyste ved nogle Sammenligninger, at den ikke uden Tvang kan henføres til nogen af de hidindtil opstillede den nærmest staaende Slægter; den synes derfor at burde udgjøre en egen Slægt, som har faaet Navn af *Xenodermus*, hvis eneste Art kunde kaldes *javanicus*.

Det er især den besynderlige Form af Hudens Skjæl paa Kroppens Overdeel, som giver den et fra de øvrige Slanger forskjelligt Udseende. Hos disse er Huden i denne Region belagt med eet Slags Skjæl, og kun hos meget faa Arter med to Slags, som dog kun ere lidt forskiellige. Denne Slangeart derimod har tre Slags. Det første dannes af tre langs Ryggen løbende Rader af store, ovale, stærkt ophøiede og efter Længden noget kiøllformigt sammentrykte Skjæl. Hver Rad begynder paa kort Afstand fra Nakken, og løber ned til Spidsen af Halen. Imellem Raderne er en Afstand tre Gange saa bred som Skiellenes Tværdiameter. Hver Siderad dannes af enkelte paa hinanden

følgende Skjæl. I den mellemste Rad derimod, som løber i Ryggens Midtlinie, afvexle et enkelt staaende med tvende tæt ved Siden af hinanden liggende igjennem Radens hele Længde. Mellemrummet imellem en Siderad og den i Ryggens Midtlinie løbende Rad er bedækket med uregelmæssige fire- og femkantede ved Siden af hinanden (ikke *imbricatim*) liggende ulige store Skjæl, hvis Rand er noget ophøiet over den fordybede Midte. Regionen imellem den ydre Rad og Bugens Skiold er bedækket med smaae, ovale kiølkantede Skjæl, som ligge tagsteenformigt. Bugen er belagt med brede men korte Skiold (*Scuta*): ogsaa under Halen ere Skioldene hele, hvilket vil blive nøiere angivet i den fuldstændigere Beskrivelse.

Efter Hovedet at dømme skulde man ansee Slangen for at være giftig. Det er temmelig kort, fortil stumpt afrundet, fladtrykt og bagtil meget bredt. Det er aldeles bedækket med meget smaa grynformige Skjæl, og kun fortil findes et meget udhulet Snudeskiold, tvende Næseborskiolde og meget smaa forreste Pandeskiold; selv Öienbrynene og Kiæveranden er besat med smaae Skjæl. Öjnene, der ligge høit, ere smaae, noget fremstaaende, med en rund Pupille. Tænderne i Kjæverne og paa Ganebenene ere eensdannede. I Overkiæven ere de forreste noget kortere end de følgende, hverken iblandt de første eller sidste findes enten giennemborede eller paa Ryggen furede Tænder, følgelig er der ingen Grund til at antage Slangen for at være giftig. Halen er tynd og spids, den udgjör omtrent en tredie Deel af Legemet's hele Længde. Total-længde 24 Tom. 4 Lin.; Hovedets Længde $3\frac{1}{2}$ Lin.; Halens Længde 3 Tom. 3 Lin.

Samme Medlem foreviste i Selskabet den venstre Tak (Horu) af et Reensdyr, som i Sommeren 1836 blev udgravet paa Hr. Skovrider *Ulrichs* Mark paa Grevskabet Bregendved, og af ham indsendt til Opbevaring i det kongelige naturhistoriske Museum. Dette Stykke, som er den første Levning af denne Dyreart, som saa vidt vides er fundet i Siælland, vilde ikke allene godtgjøre, at Reensdyret har i Oldtiden ogsaa indfundet sig paa Siælland, men tillige at det har opholdt sig her i den Periode, da Takkerne hos Hannen blive afkastede; hvis i Övrigt der gives tilstrækkelig Grund, som det dog synes, til at antage, at den foreviste Tak ikke ved Menneskehaand er engang i Tiden bleven bragt til Findestedet, og at den ikke vilkaarligt har fundet sit Leje i Jorden der.

Den Localitet, i hvilken den er fundet, har efter Beretning følgende